

κοινωνία ὅπου τοὺς ἀρίστους διακρίνουν ὁ πλοῦτος μόνος ἢ τὰ ξηρὰ γράμματα! Ἐπειδὴ δὲ ὁ φθόνος, ὅς τις εἶναι ἡ βάσις τῆς δημοκρατικῆς ἀρχῆς, ὡς ὑπὲρ πᾶν ἔθνος μανθάνομεν καθ' ἑκάστην διὰ τῆς πείρας ἡμεῖς τοῦ ἀττικοῦ βλέπουσιν οἱ κληρονόμοι, τείνει εἰς τὴν ἐξευτέλισιν πάσης διακρίσεως καὶ ἀξίας, ἢ ἀνά- βασις τῶν κάτω πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἔχει καὶ ταύτην τὴν ιδιότητα, ὅτι διεγείρει τὴν ἀμιλλαν καὶ συντα- ράσσει τὸν λήθαργον ἐκείνων οἱ τινες, τετυφωμένοι ἐπὶ πατραγαθίαις, ὀφθαλμιῶσιν ὡς περὶ πατροπα- ράδοτον κτῆμα περὶ τὰς διακρίσεις καὶ τὰς τιμὰς.

Ποῖον δὲ τὸ συμπέρασμα ταύτων ὄλων; Ὅτι καὶ ἐν τῇ δημοκρατικωτέρᾳ κοινωνίᾳ ἀναπόφευκτος εἶναι ἡ ἱεραρχία· εἶναι δὲ ἀναπόφευκτος διότι ἀπορρέει ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως· καὶ ὅτι ἂν ὁ φθόνος ἀγωνίζεται νὰ συντρίψῃ τὰ δῶρα τῆς φύσεως, τὴν εὐφυΐαν, τὴν ἀνδρίαν, τὸ κάλλος, ἢ τὰ δῶρα τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς τύχης, τὴν παιδείαν, τὸν πλοῦτον, τὴν ἐμπει- ρίαν, τὴν χρητὴν ἀγωγὴν, ὁ νομοθέτης ἀφείλει νὰ

— «Οὐκ οἶδα, ἀπεκρίθη ὁ πονηρὸς ποιητὴς, ὁρῶ μὲν τοί γε τοὺς σοφοὺς ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύ- ρας φοιτῶντας.»

— Σὺ δὲ, ἡρώτησα, τί λέγεις; συμφωνεῖς μὲ τὸν Σιμωνίδην;

Ἄλλ' ἀντὶ ἀποκρίσεως στρέψας τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς χορεύοντας·

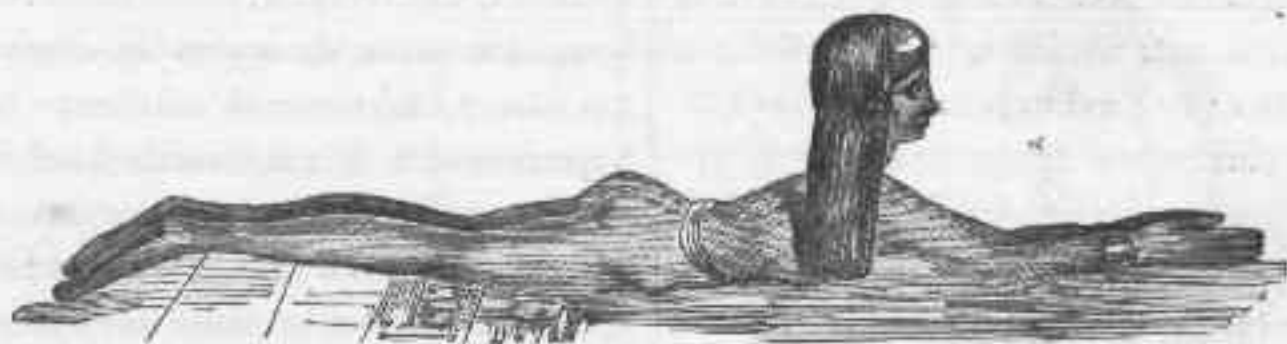
— Ἰδὲ, εἶπε, μὲ πόσῃ ζωηρότητι χορεύουν! πῶς τὰ βλέμματα ἐξακοντίζονται ἀκτινοβολοῦν, καὶ πῶς συμπλέκονται ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀγαλλομένῳ ποδὶ, κατὰ τὴν Γραφήν.

— Εἶσαι νέος, ὑπέλαβον· διὰ τί δὲν χορεύεις καὶ σὺ;

— Διὰ τί δὲν χορεύω! τί παράδοξος ἐρώτησις! δὲν βλέπεις ὅτι πάσχω ἀναιμίαν;

— Πάσχεις ἀναιμίαν! ἀνερώνησα ἀτενίσας τὸν ῥοδοκόκκινον γείτονά μου.

— Κρῖμα καὶ εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ κόσμου! Δὲν ἐνθυμίσαι τοῦλάχιστον τὸ τοῦ ποιητοῦ ἐκείνου, ὅς

Αἰγύπτιον κοχλιάριον. Φυλλ. 334, σελ. 490.

προστατεύῃ αὐτὰ, καὶ νὰ προστατεύῃ δραστηρίως, χάριν μάλιστα τοῦ κοινῶν συμφέροντος.

— Τί σκέπτεσαι; μὲ ἡρώτησέ τις πλησιάσας με τὸν ὁποῖον ἐγνώρισα ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις λατρεύοντα τὰ γράμματα καὶ διὰ τοῦτο ἐνδεῆ, ὅς τις δὲ ἀπὴρ- χετο εἰς τινὰ πόλιν τῆς Αἰγύπτου πρὸς ἀνέυρεσιν συγγενοῦς λατρεύοντος τὸν Κερδῶον καὶ διὰ τοῦτο πλουσίου.

— Σκέπτομαι, ἀπεκρίθην, ὅτι εἶμαι αἰρετικός.

— Αἰρετικός!

— Αἰρετικώτατος. Ὅλον τοῦτο τὸ πλῆθος, ὅσω ποικίλον καὶ ἂν εἶναι τὴν καταγωγὴν, ἔχει ὅμως μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θρησκείαν, ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν θεόν· μόνος ἐγὼ εἶμαι ὁ ἑτερόδοξος.

— Δὲν σ' ἐννοῶ.

— Ὅλοι αὐτοὶ λατρεύουν τὸν Ἑρμῆν, θεὸν μεγα- λοπρεπῆ καὶ πλουσιόδωρον· μόνος ἐγὼ προσφέρω λί- θανον εἰς τὰς Μούσας, θεὰς γλίσχρους καὶ ἀνηλεεῖς· δὲν εἶναι λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ὀρθόδοξοι;

— Τοιαῦτά τινα, ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος, ἐσχέπετο πρὸ δύο χιλιάδων τετρακοσίων ἐτῶν καὶ ἄλλος πρὸ σοῦ· διότι ἐλθὼν πρὸς Σιμωνίδην ἡρώτησε· «Πότερον αἰρετώτερον, πλοῦτος ἢ σοφία;»

— Καὶ τί ἀπεκρίθη ὁ Σιμωνίδης;

τις εἰλικρινέτερος τοῦ Σιμωνίδου εἶπε καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν;

— Ποῖον;

— Τοῦτο·

«*Τ' ἀργύριον ἐστὶν αἶμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς*»

» *ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο μὴδ' ἐκτῆσατο*

» *οὗτος μετὰ ζώντων τεθνηκὼς περιπατεῖ.*»

Τί με βλέπεις ἐκστατικός; Δὲν εἶναι προτιμότερον νὰ ὑπάγωμεν νὰ κοιμηθῶμεν, παρὰ νὰ περιπατῶμεν ἐδῶ μετὰ ζώντων τεθνεῶτες;

Εἶπε καὶ μὲ παρέσυρεν ἐκτὸς τῆς λαμπρᾶς αἰθού- σης εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μου.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἀναγκαιότατον καὶ εὐκταίότατον ἐὰν ὑπάρξῃ ποτὲ τοιοῦτόν τι δικαστήριον ἐν ἀνθρώποις, κρίνον καὶ αποφασίζον ἀνεκκλήτως τοὺς διαφερομένους λα- οὺς καὶ ἡγεμόνας καὶ τὰ μετὰ τὴν αἰρετοκρισίαν